

Posudek na diplomovou práci Nilufar Khadimetové
Jazykové rysy moderní hindské povídky v diaspoře

2015, 90 str.

Pro období od konce minulého století do dnešních dnů je v hindské literatuře, současně s nahlou migrací z Indie na Západ, charakteristický nárůst tvorby v hindštině, která vzniká mimo území Indie. Tento jev se vztahuje především na hindskou povídku. Na Západě, jak v západoevropských zemích, tak i v zámoří vychází četné hindské časopisy, které této literatuře věnují velkou pozornost. Oceňuji to, že si autorka diplomové práce zvolila právě téma, kterému se dodnes věnovalo dost málo pozornosti. Jde nejen o nový literární jev, označovaný jako *pravásí hindí kahání* (vystěhovalecká hindská povídka), ale i o zvláštnosti této hindštiny – *pravásí hindí* (vystěhovalecká hindština).

Autorka si klade za cíl popsat "zahraniční" hindštinu po stránce struktury a stylu povídek a "gramatiky" včetně fonetické adaptace výpůjček, slovní zásoby, morfologie a syntagmatiky, jakož i větné skladby."

Práce je strukturována následujícím způsobem: po úvodní kapitole o cílech a metodice zpracování (str. 12-18) následuje pojednání o zvláštnostech hindské povídky v diaspoře (str. 19-25). Jedná se o případy hindských spisovatelek, které žijí v Norsku a ve Velké Británii. Třetí a čtvrtá kapitola jsou věnovány jazykovému rozboru, ale vnitřní struktura kapitol je dost nelogická. Třetí kapitola (Jazyková analýza hindské povídky, str. 26-39) se věnuje pouze fonetice a fonetickým změnám, zatímco čtvrtá kapitola (Morfologie, str. 40-71) zahrnuje hybridní slovotvorbu, jmennou a slovesnou syntagmatiku, slovní zásobu a syntax. Přitom se veškerá morfologie redukuje na slovotvorbu, zatímco popisu deklinační a konjugační morfologie není věnována patřičná pozornost.

Rád bych pochválil snahu autorky diplomové práce, kterou věnovala excerpování jazykového materiálu a uvádění příkladů k jednotlivým jevům i s odkazy na místo výskytu. Ale i zde vidíme závažný problém v tom, že přiložené věty, až na případy z poslední části práce (po str. 78), nedoprovází i překlady do češtiny.

V páté a poslední kapitole je analyzována hindština ze sociolingvistického hlediska (str. 72-84). Je chvályhodné, že diplomandka vychází z teoretického základu těchto jevů (míchání jazykových prostředků, přepínání kódů atd.) a konsultuje i odpornou lingvistickou literaturu.

Jazyk diplomové práce je čeština, která není mateřským jazykem diplomandky a proto by se daly prominout některé jazykové prohřešky. Jazyk diplomandky je však na některých místech málo srozumitelný. Jsou četné gramatické chyby a po strance lexikální a syntaktické text působí jako strojový překlad z jiného jazyka do češtiny.

Práci oceňují v některých bodech jako dostatečnou, jako je již zmíněná argumentace prostřednictvím bohatého jazykového materiálu a jeho rozboru, jakož i statistický rozbor vypůjčeného materiálu z angličtiny a komparace syntaktických skladeb.

Kromě výše uvedených hlavních nedostatků bych chtěl upozornit i na některé problémy transliterace. Původní diftongy *ai* a *au* diplomandka někdy přepisuje chybně jako *ei* a *ao*, často chybí označení dlouhých vokálů atd.

Tuto diplomovou práci navrhuji k obhajobě a hodnotím ji známkou "dobrá".

12.1.2016-01-12

doc. PhDr. Svetislav Kostić, Dr.